11/09/2020

Μνήμη της Οσίας Θεοδώρας της εν Αλεξανδρεία

/ Βίοι Αγίων

Η Οσία Θεοδώρα, καταγόταν από την Αλεξάνδρεια. Ήταν στολισμένη με σωματικό κάλλος και αφοσιωμένη στον ευσεβή σύζυγό της. Κάποια στιγμή όμως έπεσε στο σφάλμα να προδώσει το συζυγικό της κρεβάτι και να πέσει στη μοιχεία.

Όταν κατάλαβε τι σφάλμα έκανε, μετάνιωσε, και φορώντας ανδρικά ρούχα αποσύρθηκε σε ανδρώο μοναστήρι, για να μην τη βρει ο σύζυγός της. Το νέο της όνομα ήταν Θεόδωρος. Μετά από δύο χρόνια μετάνοιας, βρήκε έξω από την πόρτα του μοναστηριού ένα μωρό. Κάποιος τη συκοφάντησε ότι διέπραξε μοιχεία με τη γυναίκα, η οποία γέννησε το μωρό. Η Θεοδώρα, για επτά χρόνια ζούσε εκτός μοναστηριού σ’ ένα καλύβι με το παιδί, μέχρι πού αποκαλύφθηκε η συκοφαντία εναντίον της. Η αλήθεια αποκαλύφθηκε, μόνο όταν η Θεοδώρα παρέδωσε την ψυχή

της στον Κύριο.

Όταν ο σύζυγός της πληροφορήθηκε το θάνατό της, παρέστη στην κηδεία και παρέμεινε πλέον στο μοναστήρι, αφού πρώτα διαμοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς.

Πόση προσοχή είναι αναγκαία για την αποφυγή των μικρών σφαλμάτων, τα οποία μπορούν να οδηγήσουν ακόμη και τους αγωνιστές ανθρώπους σε μεγάλες και ανυπέρβλητες ατραπούς; ένεκα της λανθασμένης νοοτροπίας ο άνθρωπος κινδυνεύει να οδηγηθεί στην απώλεια, αντί στη Βασιλεία των ουρανών, εντούτοις υπάρχει διέξοδος δια της μετανοίας και της προσευχής στον Ιησού Χριστό.

Με θαυμαστή υπομονή ο πιστός Χριστιανός, με χαρά και αφοσίωση στο θέλημα του Θεού, φέρει το σταυρό του μαρτυρίου στον καθημερινό αγώνα του, εξαγοράζοντας τον καιρό. Και τούτο διότι έχει επίγνωση της παραίνεσης του Αποστόλου Παύλου «ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι» (Εφ. 5, 16), το οποίο σημαίνει να κερδίζουμε πάντοτε και να εκμεταλλευόμαστε για το τίμιο και αγαθό το χρόνο και τις ευκαιρίες της παρούσης ζωής, διότι οι ημέρες, εξαιτίας της αμαρτίας που επικρατεί, είναι γεμάτες πειρασμούς και πνευματικούς κινδύνους.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου